

Диспозитив

1. Определението за биоетанол, съдържащо се в член 2, параграф 2, буква а) от Директива 2003/30/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 май 2003 година относно насърчаването на използването на биогорива и други възобновяеми горива за транспорт, трябва да се тълкува в смисъл, че включва продукт като разглеждания по делото в главното производство, който е получен и именно от биомаса и който има по-високо от 98,5 % съдържание на етилов алкохол, при положение че е пуснат в продажба като биогориво за транспорт.
2. Правото на Съюза следва да се тълкува в смисъл, че продукт като разглеждания по делото в главното производство, който има съдържание на етилов алкохол, по високо от 98,5 %, и който не е денатуриран по нарочно предвиден метод за денатуриране, трябва да бъде обложен с предвидения в член 19, параграф 1 от Директива 92/83/ЕО на Съвета от 19 октомври 1992 година за хармонизиране на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки акциз дори когато е произведен от биомаса по технология, различна от използваната за производството на етилов алкохол със земеделски произход, съдържа вещества, които го правят негоден за консумация от човека, отговаря на предвидените в европейски стандарт рг EN 15376 изисквания за биоетанола, използван като гориво, и евентуално отговаря на определението за биоетанол, съдържащо се в член 2, параграф 2, буква а) от Директива 2003/30.

(¹) ОВ С 346, 18.12.2010 г.

Решение на Съда (втори състав) от 21 декември 2011 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Firenze — Италия) — Наказателно производство срещу X

(Дело С-507/10) (¹)

(Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Рамково решение 2001/220/ПВР — Правно положение в наказателното производство на пострадалите от престъпления — Защита на уязвимите лица — Изслушване на малолетен или непълнолетен в качеството на свидетел — Специален способ за предварително събиране на доказателства — Отказ на прокуратурата да поиска от съдия-следователя да пристъпи към изслушване)

(2012/С 49/20)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Firenze

Страни в главното наказателно производство

X

в присъствието на: Y

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunale di Firenze — Тълкуване на членове 2, 3 и 8 от Рамковото решение на Съвета от 15 март 2001 година относно правното положение в наказателното производство на жертвите от престъпления (ОВ L 82, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 104) — Изслушване на малолетен или непълнолетен в

качеството на свидетел — Изслушване на малолетен или непълнолетен, жертва на сексуално насилие — Средства за защита, които не са направени задължителни от националното законодателство

Диспозитив

Членове 2 и 3 и член 8, параграф 4 от Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета от 15 март 2001 година относно правното положение в наказателното производство на жертвите от престъпления следва да се тълкуват в смисъл, че допускат национални разпоредби като тези на член 392, параграф 1 bis, член 398, параграф 5 bis и член 394 от Наказателно-процесуалния кодекс, които, от една страна, не предвиждат за прокуратурата задължение да поиска от сезираната юрисдикция да даде възможност на особено уязвима жертва да бъде изслушана и да даде показания чрез специалния способ за събиране на доказателства във фазата на разследване на наказателното производство, а от друга страна, не позволяват на тази жертва да оспорва по съдебен ред решението на прокуратурата, с което се отхвърля нейното искане да бъде изслушана и да даде показания чрез посочения способ.

(¹) ОВ С 13, 15.1.2011 г.

Решение на Съда (трети състав) от 21 декември 2011 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf, Германия) — Наказателно производство срещу Mohsen Afrasiabi, Behzad Sahabi, Heinz Ulrich Kesse

(Дело С-72/11) (¹)

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Ислямска република Иран за предотвратяване на ядреното разпространение — Регламент (ЕО) № 423/2007 — Член 7, параграфи 3 и 4 — Доставка и инсталиране на синтеровъчна пещ в Иран — Понятието „непряко предоставяне“ на „икономически ресурс“ в полза на лице, образувание или субект, включено или включен в приложения IV и V от посочения регламент — Понятието „заобикаляне“ на забраната за предоставяне)

(2012/С 49/21)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Mohsen Afrasiabi, Behzad Sahabi, Heinz Ulrich Kessel

Предмет

Преюдициално запитване — Oberlandesgericht Düsseldorf — Тълкуване на член 7, параграфи 3 и 4 от Регламент (ЕО) № 423/2007 на Съвета от 19 април 2007 година относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 103, стр. 1) — Доставка на неподготвено за експлоатация оборудване от посочените в приложение II към Регламент (ЕО) № 423/2007 за иранско юридическо лице, което не е посочено в приложения IV и V към този регламент — Оборудване, за което се твърди, че е предназначено за последващо производство на стоки за едно от образуванията, посочени в двете приложения — Обхват на забраната за предоставяне на икономически ресурси на лицата,